

У тренутку када нити једна политичка организација у нашој земљи, као ни сама држава Србија, нема развијену нову спољно-политичку стратегију, прилагођену геополитичким променама у свету, Српски покрет Двери излази у јавност са нацртом нове спољне политике Србије који може послужити као основа за дијалог на ову тему.□

Позивамо све државне институције, политичке актере, стручњаке и медије на разговор о овом отвореном документу који захтева постизање националног консензуса и стално ажурирање према новим геополитичким променама које тек следе.

С обзиром на важност ове теме, председник Српског покрета Двери Бошко Обрадовић и интернационални секретар др Андреј Митић стоје на располагању медијима за интервјуе и изјаве поводом програма нове спољне политике.

Програм нове спољне политике Српског покрета Двери, усвојен на Главном одбору одржаном 21. маја 2023. године у Новом Саду

Србија и савремени свет

У последњих неколико деценија свет се рапидно променио у политичком, економском и технолошком смислу. Појавили су се нови центри економске и политичке интеграције и моћи, поред САД и ЕУ, као што су Русија и Кина, затим Латиноамеричка унија, Бразил, Индија и Афричка унија. Уз све већи повратак државе као субјекта међународних односа, и поновно јачање националног и државног суверенитета, као и слабљење неолибералне идеологије као наметнуте глобалне легитимационе формуле, може се говорити о стварању темеља једног новог, мултиполарног и пост-либералног међународног поретка.

Настајући светски поредак и даље је у процесу трансформације, и као такав је флексибилан и све теже предвидив, препун нових изазова, претњи и опасности. То је свет промењене и даље променљиве геополитичке реалности, што захтева узимање у обзир нових околности и ново постављање државе Србије у спољној политици.

Република Србија нема своју спољно-политичку стратегију усвојену као државни документ. Спољно-политичка оријентација препуштена је „саморазумљивим“ европским интеграцијама, или *ad hoc* поступању у складу са тренутним интересима власти.

Овај отворени документ нове спољне политике покушај је Српског покрета Двери да се отвори дебата на ову тему, како би се постигао базични национални консензус и донела нова државна и национална стратегија која одговара вредностима и интересима српског народа као једног и недељивог, и Србије као суверене, независне, војно неутралне, економски, социјално и културно развијене, еколошки и здравствено безбедне државе!

I Опште одредбе

Полазећи од Устава Републике Србије, Повеље УН, Завршног акта из Хелсинкија, Резолуције 1244 СБ УН и општепризнатих принципа и правила међународног права, као и Резолуције Народне скупштине о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије,

Узимајући у обзир неуспешне интеграције у ЕУ након 23 године од јавно прокламованог циља уласка Републике Србије у пуноправно чланство у ЕУ од стране власти након 5. октобра 2000. године,

Имајући у виду промењени контекст евроинтеграција, заустављање процеса проширења, „умор“ ЕУ од даљег ширења, унутрашње реформе и легитимациону кризу унутар ЕУ, с тим у вези и све јачу политику условљавања ЕУ институција и званичника према Србији,

Суочени са чињеницом да су држава Србија и српски народ на прокламованом безалтернативном путу евроинтеграција од 2000. године:

1.

остали без државне заједнице са Црном Гором;

2.

суочени са антиуставном сецесијом сепаратистичких власти на Косову и Метохији,

3.

уцењени да се одрекнемо дела своје територије прихватањем наметнутог „правно обавезујућег свеобухватног споразума између Србије и Косова“ као две независне државе и сагласимо са пријемом „Косова“ у све међународне организације;

4.

под сталним притиском ревизије Дејтонског споразума и претњом укидања Републике Српске;

5.

суочени са дискриминацијом и асимилацијом српског народа у новим државама у окружењу, са нападом на биће, идентитет и имовину СПЦ, као и људска права верујућих СПЦ у региону, као и историјском ревизијом и агресивном регионалном политиком кроз захтев за признање „геноцида“ у Сребреници или „српске кривице“ за ратове у бившој Југославији;

6.

под претњом нових кризних жаришта и сецесионистичких тежњи на југу Србије (Бујановац-Прешево), Рашком и Златиборском управном округу, и АП Војводини;

7.

доспели до демографске катастрофе, где је само по последњем попису 800.000 људи мање у Србији;

8.

нашли се усред новог безбедносног ризика мигрантске руте;

9.

доведени до економског и социјалног сиромаштва грађана Србије које је испод границе достојанства;

10.

приморани да усвајамо трансхуману идеологију која нам се намеће противно Уставу и историјски потврђеним традиционалним вредностима српског народа;

11.

под притиском ЕУ институција да уведемо санкције Руској Федерацији, иако нисмо члан ЕУ и војно смо неутрална држава,

Полазећи од чињенице стварања новог мултиполарног света,

Имајући у виду војну неутралност Републике Србије,

Руковођени неопходношћу новог позиционирања Србије и српског народа у

региону и расејању у свету који се мења, и обавезу да се пружи свеобухватна и ефикасна заштита права, легитимних интереса и духовно-моралних вредности свих српских сународника у иностранству,

Имајући у виду да Република Србија нема спољно-политичку стратегију као основни документ за руковођење у спољној политици, заснован на базичном консензусу друштва о вредностима, принципима, циљевима и приоритетима спољно-политичког одлучивања,

У циљу очувања српских националних и државних интереса једног и недељивог српског народа,

Полазећи од вредности очувања добробити, слободе и достојанства српског народа, физичког и националног опстанка, независности, духовно-моралних вредности и квалитета живота, као и очувања мира,

Србија ће водити независну спољну политику, полазећи од следећих принципа:

II Принципи спољне политике Србије

1.

Очување уставног поретка, суверенитета и територијалног интегритета

2.

Очување и развој српског народа као једног и недељивог

3.

Војна неутралност

4.

Економско-социјални развој, регионална сарадња, културно-цивилизацијски и духовно-морални идентитет

5.

Поштовање и очување међународног права и нови облици међународне сарадње засновани на миру и мултиполарности.

У складу са постављеним принципима, Српски покрет Двери прокламује следеће циљеве и приоритете спољне политике Србије:

III Циљеви и приоритети спољне политике

1. Очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије.

Реинтеграција Косова и Метохије у уставно-правни поредак Републике Србије:

1.

Донети Закон о суштинској аутономији Косова и Метохије, што је уставна обавеза;

2.

Захтевати повратак решавања питања КиМ у оквиру СБ УН и доследну примену резолуције 1244 СБ УН;

3.

Поништити „Први споразум о принципима регулисања нормализације односа“ (тзв. „Бриселски споразум“) и све касније споразуме који из њега произлазе, укључујући и „Вашингтонски споразум“ и „нови бриселски споразум“ од 27. фебруара 2023. године, са „охридским анексом“ од 18. марта 2023, као и све уговоре којима је отуђена имовина државе Србије, државних јавних предузећа и привредних друштава на КиМ;

4.

Формирати Министарство за Косово и Метохију, омогућити повратак прогнаних и успоставити цивилну заштиту српског становништва на КиМ;

5.

Наставити интензивну дипломатску активност на повлачењу признања лажне државе „Косово“ и спречавању уласка исте у све међународне институције;

6.

Одустати од било каквог „коначног“ решавања питања КиМ ван Устава Србије и Резолуције СБ УН 1244 и одбацити прихватање било каквог „правно-обавезујућег споразума“ са сецесионистичким „Косовом“;

7.

Продубити сарадњу са Руском Федерацијом, НР Кином и другим савезницима у УН за очување КиМ у саставу Србије;

8.

Извршити реституцију неправедно одузете имовине после Другог светског рата која припада СПЦ и грађанима Србије на КиМ.

2. Очување и унапређење статуса Срба и СПЦ у матичним српским земљама, окружењу и дијаспори.

Српски народ је један и недељив. Српски народ је аутохтон народ са полицентричном матицом на територији бивше СФРЈ и шире на Балкану, што се посебно односи на Републику Србију, Републику Хрватску, Републику Српску и БиХ, Републику Црну Гору и Републику Северну Македонију. Основа српске спољне политике треба да буде њен народ који је мимо своје воље остао да живи изван заједничке државе.

Под појмом Срба у „региону“ подразумевају се припадници српског народа који живе у Републици Словенији, Румунији, Грчкој, Албанији и Мађарској.

Нацрт стратегије нове спољне политике Србије

Пише: Двери
петак, 07 јул 2023 14:50

Полазећи од Устава Републике Србије којим је утврђено да Република Србија штити права и интересе својих држављана у иностранству, и да развија и унапређује односе Срба који живе у иностранству са Републиком Србијом,

Полазећи од Закона о дијаспори и Србима у региону,

Полазећи од демографске катастрофе српског народа у Републици Србији,

Узимајући у обзир чињеницу да око пет милиона Срба живи тренутно ван Србије,

Препознајући чињеницу да Срби у расејању и региону пружају огромну интелектуалну, финансијску и моралну помоћ државним институцијама Србије и својим сународницима у Србији,

Констатујући да се у земљама региона поново манифестују појаве неонацизма, фашизма, ксенофобије и расне нетолеранције, посебно према припадницима српског народа,

Нарочито имајући у виду да су Срби тренутно најобесправљенији народ у Европи и да смо сведоци константне насилне асимилације и дискриминације, што је у супротности са Универзалном декларацијом о људским правима усвојеном од стране Генералне скупштине Уједињених нација,

Држава Србија и њене институције су дужне да, у складу са обавезама које произлазе из Устава Републике Србије, закључивањем билатералних споразума са свим државама у којима Срби живе инсистирају на заштити личних и колективних права наших сународника, у складу са међународним правним актима.

Надлежне институције Републике Србије ће посебну пажњу посветити Србима у матичним српским земљама и региону, којима се од распада СФРЈ и формирања нових

држава на Балкану не омогућава очување верског, националног и културног идентитета, што није случај са националним мањинама у Србији.

Државне институције Србије су дужне да подстичу, финансирају и на друге начине омогуће израду научних пројеката којима ће се домаћа и светска јавност упознати са геноцидом који је српски народ доживео у 20. веку, чиме ће се вршити превенција геноцида, како српски народ у будућности не би био изложен новим страдањима на просторима југоисточне Европе.

Држава Србија и њене институције су дужне да креирају дугорочну државну стратегију по питању културног и просветног интегрисања Срба на Балкану, те да формирају српске културно-информативне центре у свим главним градовима држава у окружењу, као и у великим европским и светским центрима где живе Срби.

Државне институције треба да по убрзаном поступку крену у решавање проблема држављанства, бирачког права, реституције, отварања архива и тајних досијеа, проблема избеглих, прогнаних и расељених Срба, као и свих других конкретних проблема наших сународника у расејању и окружењу.

Народна скупштина је дужна да кроз законску регулативу, пореске олакшице и финансијске подстицаје за инвестирање, формирање Фонда за улагање из расејања, олакша повратак и укључење Срба из расејања у друштвено-политичке токове у Србији, како би се створили услови за убрзани економски развој наше земље.

Република Србија и њене институције су дужне да подстичу и помажу Српску православну цркву, Српску академију наука и уметности, Матицу српску и друге важне националне установе у мисији очувања српског националног идентитета у свету.

Дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије у свету су дужна да раде на помирењу и интегрисању свих српских организација, као и на отварању нових допунских школа за учење српског језика у нашим амбасадама и конзулатима.

Председник и Влада Републике Србије треба да искористе све законске могућности да развијају постојеће и формирају нове државне институције које би се бавиле положајем Срба у окружењу и расејању.

Република Србија мора постати правно уређено, безбедно и економски перспективно место за живот свих наших сународника који желе да се са својим породицама врате у отаџбину.

Потребно је да Народна скупштина Републике Србије новим законским решењима омогући боље интегрисање Срба ван Србије, као и основе за њихово што брже укључивање у друштвено-политичке токове у Србији, што ће неминовно довести до бржег економског и културног развоја, као и до повратка у матицу многих Срба којима је то животни сан.

Нашим сународницима из окружења и расејања треба обезбедити да имају своје представнике у Народној скупштини и Влади Републике Србије и тиме директно утичу на остваривање својих права и друштвено-политичке процесе.

Приоритети:

1.

Јачање конститутивности, колективних и индивидуалних права целокупног матичног српског народа у окружењу, као и јаче повезивање дијаспоре са српском полицентричном матицом, пре свега у Србији, Републици Српској и Црној Гори;

2.

Очување Републике Српске, јачање специјалних веза Србије са Републиком Српском и њена заштита у међународним односима;

3.

Право на конститутивност српског народа у Црној гори, очување права СПЦ,

српског језика, културе и идентитета;

4.

Признање колективног мањинског права за српски народ у Словенији, као и заштита и унапређење колективних права, као и спречавање асимилације и дискриминације српског народа у Хрватској, Северној Македонији и Албанији;

5.

Очување и заштита имовине Српске Православне Цркве, као и права верујућих СПЦ на њеној целокупној канонској територији

3. Доношење и проглашење Закона о војној неутралности

Полазећи од Устава Републике Србије, Повеље УН и Резолуције Народне Скупштине о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије од 26. 12. 2007. године,

Имајући у виду реалну опасност од угрожавања војне неутралности Републике Србије, прокламоване актом Народне скупштине, као званичне државне политике која искључује везивање, придруживање или чланство у било ком постојећем војном савезу до расписивања референдума,

Узимајући у обзир насталу штету закључивањем уговора, споразума и аранжмана са НАТО пактом којима се, нелегитимно, припрема терен за напуштање званичне политике неутралности и формално учлањење у НАТО,

Суочени са чињеницом да Република Србија након 23 године од прокламованог циља пуноправног чланства у ЕУ није постала чланица ЕУ, као и са чињеницом блокирања даљег проширења ЕУ,

Узимајући у обзир чињеницу да је Србија на путу европских и евроатлантских интеграција суочена са нелегалном сецесијом Косова и Метохије подржаном, вођеном и управљаном од стране НАТО и водећих држава ЕУ,

Полазећи од чињенице да НАТО у одбрамбеној, безбедносној и спољној политици ЕУ има кључну улогу,

Узимајући у обзир директну конфронтацију НАТО и ЕУ према Руској Федерацији, као и специфичан геополитички и геостратешки положај Србије и пријатељске односе према РФ као гаранту очувања КиМ у саставу Србије у Савету безбедности УН,

Узимајући у обзир чињеницу да више од 80% грађана Србије не подржава улазак Србије у НАТО, док више од 50% грађана не подржава улазак Србије у ЕУ,

Суочени са чињеницом да је на путу европских интеграција Србија угрозила свој национални, државни, економски, демографски и културно-морални и цивилизацијски опстанак, слободу, самосталност и достојанство,

Потребно је истаћи следеће **приоритете**:

1.

Република Србија је војно неутрална држава.

2.

Народна скупштина треба да донесе Закон о војној неутралности и са њим усклади Стратегију националне безбедности, Стратегију одбране и остала нормативна документа.

Војна неутралност не значи и изолацију Србије. Напротив, она значи постављање односа Србије и ЕУ на здраве односе и излазак из даље политике условљавања. Јасно је да је ЕУ зауставила даље проширење, а да је поставила признање тзв. Косова као услов уласка Србије у ЕУ, док НАТО представља суверена на окупираном делу територије Републике Србије. На другој страни, власт Републике Србије, посебно од 2012. године, све више се приближава учлањењу у НАТО, истовремено све више попуштајући према захтевима сепаратиста на Косову и Метохији. Поред тога, све већа конфронтација НАТО и ЕУ са Руском Федерацијом намеће нужност доношења, по хитном поступку, Закона о војној неутралности и проглашење политичке и војне неутралности која ће постати основ нове спољне политике Републике Србије.

Србија остаје отворена за билатералну сарадњу са ЕУ као организацијом, као и за билатералну сарадњу са појединачним државама чланицама ЕУ, али у складу са прокламованим вредностима и принципима нове спољне политике Републике Србије, који подразумевају уважавање уставно-правног поретка, суверенитета и територијалног интегритета, војне неутралности, културно-цивилизацијског и националног идентитета српског народа, као и економског и друштвеног развоја. У том смислу, Србија ће развијати привилегована пријатељства најпре са државама ЕУ које нису признале независност Косова, а са осталим партнерима са којима постоје традиционалне економске и политичке везе билатералну сарадњу на равноправним основама и у недвосмисленом интересу Србије.

Србија остаје заинтересована за сарадњу у оквиру Европског економског простора, без икаквог политичког условљавања и у обостраном интересу.

Србија ће преиспитати постојећи Споразум о стабилизацији и придруживању ЕУ и предложити нови споразум о билатералној сарадњи са ЕУ.

Србија ће преиспитати СОФА споразуме са НАТО и учешће у Партнерству за мир.

Србија ће слободно и независно, на равноправној основи и у обостраном интересу, паралелно тежити унапређењу сарадње са Евроазијском унијом и ОДКБ.

4. Остваривање квалитета живота свих грађана Србије

У складу са принципом економско-социјалног развоја, регионалне сарадње, културно-цивилизацијског и духовно-моралног идентитета, Србија ће радити на побољшању квалитета живота свих грађана у функцији економског, социјалног, здравственог, еколошког, информационо-дигиталног, културног, образовног и духовног напретка.

Приоритети:

Сарадња са свим политичким субјектима у Европи и свету који не спроводе условљавање Србије за економску сарадњу и који поштују српски културно-цивилизацијски идентитет и традиционалне духовно-моралне и породичне вредности, и не намећу Србији ЛГБТ+ идеологију и нову трансхуману агенду.

Сарадња са свим партнерима у Европи и свету са циљем одржавања и унапређења енергетске независности Србије.

Економска дипломатија као један од примарних циљева нове спољне политике Србије.

5. Политика мира и међусобног поштовања и сарадње

Као чланица ОУН и потписница великог броја међународних уговора, Србија је у ближој историји била непосредна жртва кршења међународног права, од којих су најпроблематичнији противправна агресија НАТО на СРЈ и противправно признавање сецесије на КиМ. Зато су у складу са принципом поштовања и очувања међународног права, основни циљеви Републике Србије:

Стварање стабилног и одрживог система међународних односа заснованог на општеприхваћеним нормама међународног права;

Обезбеђивање праведног међународног поретка са једнаком сигурношћу за сваког члана ОУН;

Очување ОУН као централне институције за очување међународних односа и координације у свету, јер ОУН нема алтернативу а има међународни легитимитет;

Очување владавине права у међународним односима и јачање међународне колективне безбедности;

Политика мира и решавања сукоба свим политичким дипломатским средствима, инклузивним дијалогом и преговорима који укључују све стране и не изолују ниједну од њих;

Међународна сарадња која има за циљ регулисање миграционих процеса и одбацивање употребе миграционих процеса за постизање политичких циљева;

Међународна економска сарадња на равноправним основама;

Еколошка безбедност и очување животне средине, као и међународна здравствена и прехранбена безбедност.

IV Средства: билатерална, регионална и мултилатерална сарадња

Република Србија је отворена за сарадњу са свима који уважавају њен уставно-правни поредак, спољно-политички субјективитет, војну неутралност, културно-цивилизацијске

и духовно-моралне темеље.

Руска Федерација

Узимајући у обзир да Република Србија има потписану Декларацију о стратешком партнерству са Руском Федерацијом од 24. маја 2013. године, у којој је дефинисан развој сарадње у области политике, трговине, економије, културе, науке, војне технике и образовања, и у којој стоји да се „односи између две државе подигну на највиши могући ниво, истовремено јачајући тесну и динамичну билатералну сарадњу и на међународној сцени, укључујући сарадњу у оквиру Уједињених нација и других међународних организација и напоре за јачање мира и безбедности у Европи“,

1.

Влада Републике Србије треба да са надлежним министарствима у оквиру формираног Међувладиног комитета за трговину, економску и научно-техничку сарадњу са Руском Федерацијом интензивира сарадњу са руским партнерима у свим областима.

2.

Министарство спољних послова Републике Србије треба да потпише споразум са Министарством спољних послова Руске Федерације о координисаној сарадњи у Уједињеним нацијама и другим међународним организацијама у циљу поштовања Резолуције 1244 и очувања суверенитета наше земље на Косову и Метохији.

3.

Министарства просвете, науке и технолошког развоја треба да, са Универзитетима у Београду, Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Приштини (са привременим седиштем у Косовској Митровици), крену у реализацију пројеката у области високо-технолошког развоја и размене студената, чиме би се искористили потенцијали који већ постоје захваљујући потписаним међудржавним споразумима.

4.

Министарства надлежна за привредну сарадњу, пољопривреду и енергетику треба да отпочну преговоре са надлежним руским министарствима и привредним субјектима

око реализације нових стратешких пројеката у циљу јачања енергетске и прехранбене безбедности наше земље.

5.

Народна скупштина Републике Србије треба да интензивира сарадњу са Државном Думом и Саветом Федерација на пољу парламентарне сарадње, кроз групу пријатељства са Русијом.

6.

Народна скупштина Републике Србије треба да формира Одбор за сарадњу са Евроазијском економском унијом.

7.

Народна скупштина Републике Србије треба да распише референдум са питањем да ли су грађани Србије за увођење санкција Русији, уколико се тај услов постави пред државу Србију.

Европска Унија

ЕУ представља тренутну геополитичку реалност у суседству Републике Србије. Зато је потребно редефинисати односе између Републике Србије и Европске Уније и поставити их на реалне основе.

Имајући у виду неуспех уласка Србије у Европску Унију, потребно је задржати начелну отвореност према могућностима сарадње у оквиру Европског економског простора у складу са декларисаним принципима нове спољне политике и третирања Србије као равноправног међународног субјекта.

Србија треба да буде најбољи сусед Европској унији, уз сарадњу на свим пољима на равноправним основама и у обостраном интересу.

Србија ће јачати на билатералном плану односе са свим чланицама ЕУ, као и регионалним иницијативима.

Највећи европски геополитички интерес јесте успостављање заједничког економског, безбедносног и хуманитарног простора од Атлантика до Пацифика, успостављање мира и усклађивање европских и евроазијских интереса. То је нови пут у међународним односима, пут помирења Европе и Русије, на корист свих држава и нација који живе на европском и евроазијском простору, пут безбедности, равноправне сарадње, напретка и мира.

Приоритети:

Сарадња са државама унутар ЕУ које нису признале независност „Косова“: Шпанија, Грчка, Румунија, Кипар, Словачка.

Сарадња са средњоевропским државама „Вишеградске групе“ које заснивају своје политичке системе на конзервативним, хришћанским и традиционално-породичним вредностима, као и свим политичким субјектима унутар ЕУ који се залажу за Европу нација, суверену националну политику, конзервативне хришћанске и породичне вредности, одговорну мигрантску политику и еколошки патриотизам.

Сарадња са традиционалним партнерима Грчком и Италијом, као и са државама са којима имамо најтешње економске везе и бројну дијаспору попут Немачке и Аустрије.

Сарадња са свим европским краљевинама.

Сједињене Америчке Државе

Србија и САД имају дипломатске односе дуге преко 140 година. Србија и САД биле су државе савезнице у Првом и Другом светском рату. Изузетак представља последњих 30 година од почетка југословенске кризе у којима су САД напустиле свог традиционалног савезника и активно учествовале у дезинтеграцији српског политичког простора и државе.

У складу са прокламованим принципима нове спољне политике Републике Србије, Србија очекује побољшање односа са САД и повратак на време савезништва, посебно имајући у виду бројност и значај српске дијаспоре у САД.

Народна Република Кина

Кина је важан партнер Републике Србије, највећа економија на свету и пријатељска земља која признаје суверенитет и територијални интегритет Републике Србије у СБ УН.

Србија је заинтересована за кинеске пројекте који промовишу пријатељство између народа, економску корист свих учесника и у складу са тим јачање билатералне трговине, двосмерног инвестирања, инфраструктурне сарадње, продубљивање финансијске сарадње, као и сарадњу у научно-технолошком, образовном, привредном и културном плану.

Република Србија потврђује своју приврженост сарадњи са НР Кином у очувању међународног права и политици „Једне Кине”.

У складу са принципима нове спољне политике Републике Србије потребно је интензивирати сарадњу са НР Кином на свим нивоима.

Израел

Полазећи од заједничког искуства холокауста и геноцида над јеврејским и српским

народом, и очувања традиционалних вредности, Република Србија ће развијати најбоље политичке, економске, културне, научне и духовне везе са Израелом у свим областима, на основу међусобног поштовања и посвећености изградњи партнерских односа у будућности.

Турска

Србија жели добре односе са Турском као регионалном политичком и економском силом.

Регионална сарадња

Србији је приоритет јачање сарадње и чвршће повезивање са Републиком Српском и Црном Гором у првом кораку, а у другом и са Бих и Северном Македонијом. Српске интеграције представљају природни, логичан и интересни облик повезивања и основ за економски и сваки други друштвени бољитак српског народа који вековима егзистира на овим просторима.

Ослоњени на заједничку историју, традицију, језик и културу,

Имајући у виду кризу у ЕУ и крај неуспешног процеса приступања земаља западног Балкана ЕУ,

Осећајући потребу за новим и општекорисним обликом регионалне интеграције држава у којима живимо,

Сматрајући да од зоне слободне трговине (СЕФТА) треба да дођемо до вишег облика регионалне интеграције,

Изражавамо јасну намеру да се простори Републике Србије, Републике Српске и Црне Горе, а у перспективи и БиХ и Северне Македоније, регионално интегришу, пре свега у области економије, али и кроз друге облике сарадње, јер су поред зоне слободне трговине, у којој се Србија, Црна Гора и Република Српска сада налазе, могући и други виши облици интеграција који би довели до либерализације не само промета роба и услуга, већ и до слободног протока људи и капитала.

Зато је потребно да се Република Србија, Република Српска и Република Црна Гора повежу у:

1.

Царинску унију, којом се уклањају сва царинска и квантитативна ограничења на узајамну трговину и уводи се заједничка спољнотрговинска и царинска политика према трећим земљама (попут земаља Бенелукса);

2.

Заједничко тржиште као облик интеграције који поред царинске уније подразумева и мобилност свих фактора производње роба и услуга, радне снаге и капитала између чланица;

3.

Економску унију која подразумева хармонизацију буџетске, монетарне, индустријске, саобраћајне и других економских политика на овим просторима.

Српске интеграције поред економских интеграција подразумевају и шире интеграције засноване на културној, образовној, научној, еколошкој, антимонополској и другим политикама које су од изузетног значаја за ове просторе и њихов трансфер од неолибералне ка економији заснованој на заштити домаћих интереса. Ове интеграције почивају на консензусу о приоритетима овог подручја:

-

Оживљавање домаће привреде и развој пољопривреде

Нацрт стратегије нове спољне политике Србије

Пише: Двери
петак, 07 јул 2023 14:50

-

Поновна индустријализација

-

Заштита лојалне конкуренције

-

Заштита права интелектуалне својине

-

Принцип владавине права и правна сигурност

-

Трговинска политика (слободне царинске зоне, слободне царинске луке...)

-

Развој туризма

-

Отварање нових радних места

-

Задржавање младих, образованих и највитаљнијег дела становништва

-

Заштита животне средине

Нацрт стратегије нове спољне политике Србије

Пише: Двери
петак, 07 јул 2023 14:50

-

Обновљиви извори енергије

-

Промоција и субвенционисање домаће науке

-

Културна размена и заједнички наступ културне понуде на страни

-

Спречавање даљег урушавања система образовања

-

Мотивисање дијаспоре за учешће у новим облицима сарадње

-

Саобраћајна политика – изградња регионалних ауто-путева и развој свих других облика друмског, речног, железничког, ваздушног и поморског саобраћаја

Даља логика регионалне сарадње поред БиХ и Северне Македоније може укључити и Бугарску, Грчку, Румунију. У том циљу треба јачати „Крајовску иницијативу“ Србије, Румуније и Бугарске, али и Квадрилатералу (Србија, Грчка, Румунија, Бугарска), уз стару крилатицу која никада није изгубила на важности: „Балкан – балканским народима“!

Србија треба да развија сарадњу и са другим средњоевропским и медитеранским иницијативама које се природно наслањају на регионалне иницијативе на Балкану и представљају велики источно-европски простор који може бити посебна сфера медијације између Европе и Русије и успостављања трајног европског мира и сарадње.

Мултилатерална сарадња

Србија ће наставити да развија свеобухватну сарадњу, партнерство и поверење са великим државама света, посебно оним које признају суверенитет и територијални интегритет Србије попут Индије, Ирана, Индонезије, Бразила, Аргентине, Мексика, Кубе, Сирије, Етиопије, Кеније и свих других држава које се залажу за мултиполарни поредак и очување традиционалних вредности.

Србија ће развијати сарадњу са земљама БРИКС, Шангајска организација за сарадњу (ШОС), АСЕАН, Афричка унија, Покрета Несврстаних, као значајним међународним факторима мултиполарног света у настајању.

Србија ће тежити очувању међународног права, мира и безбедности кроз мултилатералне механизме ОУН и ОЕБС.

Јавна дипломатија

У циљу реализације истакнутих принципа, циљева и приоритета нове спољне политике, Србија треба да укључи сва расположива дипломатска средства: економску дипломатију, културну дипломатију, здравствену и еколошку дипломатију, спортску дипломатију, дипломатију управних округа и локалне самоуправе, дипломатију цивилног сектора, дипломатију угледних појединаца, дипломатију дијаспоре, војну дипломатију, црквену дипломатију и друге облике дигиталне, мрежне и интегрисане дипломатије. У ту сврху потребна је велика реформа наше дипломатске службе, као и школовање и пракса новог професионалног кадра.

V Примена и контрола

Потребно је изменити и допунити:

Нацрт стратегије нове спољне политике Србије

Пише: Двери
петак, 07 јул 2023 14:50

-

општи нормативни и институционални оквир доношења и контроле спољно-политичких одлука;

-

систем доношења и механизам контроле спољно-политичких одлука у раду Владе, Министарства спољних послова, Народне скупштине и скупштинског Одбора за спољне послове;

-

постојећу законску регулативу у области спољних послова, посебно Закон о закључивању међународних уговора.

-

Народна скупштина треба да има централну улогу у контроли нове спољне политике Србије.

(Двери)